

มติมหาเถรสมาคม

ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๕

สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม

มติที่ ...๓๔๑/๒๕๔๕.....

เรื่อง การขอยกวัดโคกแร่ (ร้าง) ขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา

ในการประชุมมหาเถรสมาคม ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ เลขาธิการมหาเถรสมาคมเสนอว่า จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ส่งรายงานขอยก วัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา ๑ วัด คือ วัดโคกแร่ (ร้าง) ตั้งอยู่ที่บ้านโคกแร่ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดได้แจ้ง กรมการศาสนาขึ้นทะเบียนเป็นวัดร้างไว้ตามหนังสือที่ นศ ๒๓/๒๕๑๐ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๑๐ มีเนื้อที่ตั้งวัด ๘๒ ไร่ - งาน ๑๒ ตารางวา สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

อาคารเสนาสนะที่สร้างแล้ว คือ

๑. อุโบสถ
๒. ศาลาการเปรียญ
๓. ศาลาธรรมสังเวช
๔. กุฏิสงฆ์ ๗ หลัง
๕. ห้องน้ำ
๖. โรงครัว

มีพระภิกษุอยู่จำพรรษา ๔ รูป

ระยะห่างจากวัดที่มีพระภิกษุอยู่จำพรรษาในระแวกใกล้เคียง

ทิศเหนือ อยู่ห่างจากวัดมัชฌิมภู ประมาณ ๓ กิโลเมตร

ทิศใต้ อยู่ห่างจากวัดโพธิวงศาaram ประมาณ ๖ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก อยู่ห่างจากวัดควนเกย ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร
ทิศตะวันตก อยู่ห่างจากวัดพรหมราช ประมาณ ๒.๕๐ กิโลเมตร
กรมการศาสนาได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ แล้ว สรุปได้ดังนี้

๑. วัดโคกแร่ (ร้าง) มีที่ดินที่ตั้งวัด เนื้อที่ ๘๒ ไร่ - งาน ๑๒ ตารางวา ยังไม่มี
เอกสารสิทธิ์ที่ดินของวัด แต่ในทะเบียนวัดร้างที่จังหวัดแจ้งกรมการศาสนาก็มีอาณาเขต
กว้างยาวในแต่ละทิศชัดเจน ในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ได้มีการบูรณะและปฏิสังขรณ์ขึ้นมาใหม่
โดยใช้ชื่อว่า “วัดแร่ราษฎร์สุทัศน์” และปี พ.ศ. ๒๕๐๐ เจ้าคณะอำเภอร่อนพิบูลย์ในขณะ
นั้นได้อนุญาตให้ใช้ที่ดินของวัดเป็นสถานที่สร้างโรงเรียน และเปิดสอนเมื่อเดือนพฤษภาคม
๒๕๐๒ โดยใช้ชื่อว่า “โรงเรียนวัดแร่ราษฎร์สุทัศน์” ตามชื่อวัดที่เปลี่ยนไป และใช้
เป็นชื่อทางราชการมาจนถึงปัจจุบัน ประกอบกับเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ นายอำเภอร่อนพิบูลย์
(ปัจจุบันได้แยกตั้งเป็นอำเภอกุพำภรณ์) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการไปดำเนินการตรวจสอบ
อาณาเขตที่ดินของวัดแร่ราษฎร์สุทัศน์ พร้อมทั้งให้ทำแผนที่แสดงอาณาเขตและปักเขต
ไว้แล้วทุกทิศ

๒. ปัจจุบันที่ดินของวัดโคกแร่ (ร้าง) ได้มีการใช้ประโยชน์ในที่ดินดังนี้

(๑) เป็นที่ตั้งโรงเรียนวัดแร่ราษฎร์สุทัศน์ และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
เนื้อที่ ๑๗ ไร่

(๒) ปลูกสวนยางพาราของวัด เนื้อที่ ๑๖ ไร่

(๓) ให้เช่าที่ดิน ๑ ราย เนื้อที่ ๔ ไร่ เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและทำสวน

(๔) เป็นที่ตั้งวัด เนื้อที่ประมาณ ๔๕ ไร่

๓. มีเสนาสนะที่สร้างขึ้นเป็นหลักฐานถาวร

๔. มีพระภิกษุอยู่จำพรรษาไม่น้อยกว่า ๔ รูป

๕. ประชาชนในระแวกใกล้เคียงมีจำนวนมากพอที่จะให้การสนับสนุนและ
ทำนุบำรุงให้วัดเจริญต่อไปได้

ในการนี้ผู้แทนเจ้าคณะใหญ่หนใต้ คือ พระศรีธรรมบัณฑิต และพระมหา
อำนวย มหาปญโญ และเจ้าหน้าที่กรมการศาสนา คือ นางฐิติรัตน์ ลำดวน นางสาว
ทองธาระ และนายกิจจา สิงห์สุศักดิ์ ได้ไปตรวจสอบแล้ว เห็นสมควรยกวัดโคกแร่
(ร้าง) ขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาได้ และเห็นว่า ในการยกวัดโคกแร่ (ร้าง) ขึ้นเป็น
วัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา สมควรใช้ชื่อว่า “วัดแร่ราษฎร์สุทัศน์” เพื่อให้ชื่อวัดตรงกับ
เอกสารของทางราชการที่มีอยู่เดิม เพื่อสะดวกในการขออนุญาตเอกสารสิทธิ์ที่ดินของวัด

กรมการศาสนามีความเห็น ว่า ควรสนับสนุนให้ยกวัดโคกแร่ (ร้าง) ขึ้นเป็น
วัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาได้ โดยใช้ชื่อว่า “วัดแร่ราษฎร์สุทัศน์”

การขอยกวัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาดังกล่าว ได้ปฏิบัติตาม
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์
พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ โดย
ได้ผ่านความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง และเจ้าคณะพระสังฆาธิการเจ้าสังกัด
ตามลำดับแล้ว

ที่ประชุมพิจารณาแล้วลงมติเห็นชอบให้ยกวัดโคกแร่ (ร้าง) ตำบลทุ่งโพธิ์
อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา และเห็นชอบ
ให้ตั้งชื่อว่า “วัดแร่ราษฎร์สุทัศน์” ตามที่เสนอ

(นายสุทธีวงศ์ ตันตยาพิศาลสุทธิ)

รองอธิบดี ราชาราชการแทน

อธิบดีกรมการศาสนา

- 3 ก.ย. 2545

ผู้จัดทำ	พิมพ์
ผู้ตรวจ	ทวน
ผู้รับทราบ	ตรวจ